

РЕШЕНИЕ

№ 82

гр. Перник, 16.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЕРНИК, ВТОРИ ВЪЗЗИВЕН ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и втори февруари през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: КАМЕЛИЯ Г. НЕНКОВА

при участието на секретаря ИВА Н. ЦВЕТКОВА
като разглежда докладваното от КАМЕЛИЯ Г. НЕНКОВА Гражданско дело № 20211700100400 по описа за 2021 година

Предявени са искове с правно основание чл. 432, ал. 1, вр. чл. 493, ал. 1, т. 1 КЗ.

Производството по делото е образувано въз основа на искова молба от С. Р. В., ЕГН *****, притежаваща л.к. № ***, изд. на *** от МВР-*** в лично качество, както и в качеството ѝ на майка и законен представител на малолетната ѝ дъщеря К. А. К., ЕГН *****, с адрес: ***, чрез пълномощниците адв. М.П. и адв. Д.П. от ***, с адрес за призоваване: ***, срещу Застрахователно акционерно дружество „ЛЕВ ИНС“, ЕИК: 121130788, гр.София 1407, р-н Лозенец, Бул. „Черни връх“ № 51Д, за осъждане на ответното дружество да заплати на ищците сумите в размер на 45000 (четиредесет и пет хиляди) лева за К. А. К. и 35000 (тридесет и пет хиляди) лева за С. Р. В., представляващи обезщетение за претърпените от тях неимуществени вреди в резултат на ПТП, реализирано на *** около 13:30 ч. в *** на ул. „****“ и причинено от Д.Ц. при управление на лек автомобил „Рено Клио“, с рег. № ***, застрахован по риска задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите в ответното дружество, ведно със законната лихва от момента на настъпване на застрахователното събитие, както и направените по делото разноски.

Производството по делото е образувано след като същото е било изпратено с определение №266 от 28.05.2021г., постановено по гражданско дело номер 6552 по описа за 2021г. на СГС, с което съдът, пред когото е депозирана исковата молба на основание чл. 115, ал. 2 ГПК, вр. чл. 119, ал. 3 ГПК е намерил, че постоянният адрес на ищците към момента на настъпване на застрахователното събитие е в ***, а местонастъпването на застрахователното събитие е в *** на ул. „****“, поради което е приел, че са налице и предпоставките за изпращането на делото по подсъдност на Окръжен съд - Перник, поради което и е прекратил производството по гражданско дело № 6552 по описа за 2021г. на СГС, като е изпратил същото по подсъдност на Окръжен съд - Перник.

След постъпване на делото в ПОС е било образувано настоящото производство и е

бил определен за съдия - докладчик по делото настоящият такъв. Съдът, след като се запозна с извършените по делото действия и с материалите по делото, намира следното:

По подробно изложени в исковата молба обстоятелства ищците твърдят, че на *** около 13,30ч. в ***, на ул. „***“, докато се прибирали към дома си заедно със свои близки, били ударени в гръб от движещ се зад тях лек автомобил „Рено Клио“, с рег. №***, управляван от водача Д.Ц.. Пътната настилка в този район била в лошо състояние и нямало пешеходни тротоари, като пострадалите лица и техните близки дори мислили, че се придвижват по пешеходна зона, а не по част от пътната система за МПС. Водачът на лекия автомобил забелязал пешеходците и предприел мерки за намаляване и спиране, но поради малкия си опит зад волана, станал причина за неправилните действия, който заедно с установеното нарушение на ЗДвП, довел до причиняване на ПТП. В исковата молба се твърди, че водачът на лекия автомобил Д.Ц. не осъществила непрекъснат контрол върху превозното средство, както и не предприела правилните действия регламентирани от закона. Ищците, заедно със своите близки, се движели в дясната част на платното за движение, близо да ограда, но на пътя нямало пешеходни тротоари и отделено платно за автомобили и за движещите се не ставало ясно, че това е улично платно, отворено за движение на МПС. Вследствие на удара, върху пешеходците били причинени следните травми:

1. К. А. К., която била на *** години към момента на ПТП, била приета в детски травматологичен кабинет на ***, където се установили следните травми вследствие на удара: счупване /диафиза/ на бедрената кост и Фрактура феморис декс. Диаф. Ет фрактура тибие декс. Дист. Детето било оставено за лечение в болницата, тъй като се налагала оперативна намеса и фиксиране с титаниеви пирони на диафизарната фрактура на дясна бедрена кост и на дистална фрактура на дясната тибия. Впоследствие била наложителна втора операция за отстраняване на пироните. От заключението на вещото лице в назначената експертиза /представена към и.м./ се установявало, че причинената травма водела до трайно затруднено движение на крайника на детето. Вследствие от нея детето било с комозици и две контузно ракъсни рани в дясна челно- теменна област на главата. В резултат на ПТП и получените травми детето за продължителен период от време не било в състояние да се движи и било изцяло обгрижвано. От получените травми и вида и на ударената си от автомобила майка то изпаднало в тежък стрес, който не бил отшумял и до днес. Нанесените травми и операцията за премахване на пироните, за извършването на която се налагало второ постъпване на детето в *** на ***, се твърдят, че били силно болезнени. Втората операция била извършена на ***, поради което детето продължителен период от време трябвало да търпи болки и страдания. Нанесените на детето травми довели до психическа травма, страх да излиза навън, страх от МПС за продължителен период от време. Детето все още не било възстановено напълно по данни описани в исковата молба.

2. Второто пострадало лице - С. Р. В. – майка на детето, се сочи, че била ударена от автомобила, тъй като държала детето за ръка и двете вървели заедно. Тя била прегледана първоначално в болницата в ***, където било установено, че няма нанесени травми, но поради много силните болки и невъзможност да ходи отишла на преглед в ***, където, след извършен преглед, ѝ установили счупване на пубиса. Извършена ѝ била операция - закрито наместване без вътрешна фиксация, друга неустановена кост. След операцията С.В. не можела да ходи, в състояние била единствено да се изправи до седнало положение, в продължение на един месец трябвало да остане лежаща и едва след това да започне да се движи. Първоначалният ѝ болничен лист бил за 35 дни. До началото на 2021г. тя ходела много трудно и с чужда помощ. ПТП ѝ нанесло тежка психическа травма. С.В. не можела да се движи, а трябвало изцяло да обслужва дъщеричката си, която била лежачо болна. ПТП водело до изключителни затруднения за продължителен период, до нуждата да се викат роднини да помагат за обслужването им. Двете били в шок и стрес след случая. Освен поради получената травма, С.В. месеци наред отказвала да излиза от дома си от страх да не пострада отново.

След ПТП, предвид тежестта и спецификата на получените травми, за двете ищци бил настъпил сериозен и траен обрат в обичайния им начин на живот, в способността за полагане на труд, за извършване на обичайните дейности, за отглеждането на малолетното й дете, както и за грижите за дома и семейството, както и за второто по-малко дете на семейството. Двете все още изпитвали панически страх от движещи се МПС, които водели до трайни промени в ежедневието. Детето не можело да възстанови нормалното ежедневие на едно дете с игрите и забавленията с приятели.

Описаните увреждания - физически и психически, се твърди, че били пряка и непосредствена последица от претърпяното по изключителна вина на причинителя на ПТП - Д.Ц., и всяка една вреда била дала самостоятелно отражение върху физическото и психическо здраве на С.В. и К.К., като увредени от катастрофата лица.

Изложеното налагало извода, че са налице предпоставките на фактическия състав на непозволеното увреждане по чл.45 ЗЗД съгласно който, всеки е длъжен да поправи вредите, които виновно е причинил другиму. Налице било авторството на извършеното деяние, неговата противоправност и виновността на дееца. Пострадалите претърпели неимуществени вреди, изразяващи се в болки и страдания от причинените им телесни повреди и психически травми, направили и сериозни разходи за своето лечение и възстановяване, които съставляват имуществени вреди. Налице били и пропуснати ползи в резултат на невъзможността ищцата да полага труд по трудовото си правоотношение, в което е била към момента на катастрофата, изразяващи се в разликата между това възнаграждение, което би получавала и болничните които получава към момента. Налице според ищците била и пряка причинна връзка между противоправното деяние и настъпилия за ищите вредоносен резултат.

Собственикът на автомобила причинил ПТП, Д.С. Ц. се твърди, че имала сключена застраховка „Гражданска отговорност” с полица №*** с ответното дружество, валидна до ***.

В исковата молба се твърди, че ищците подали заявление с вх. №*** до застрахователя за получаване на застрахователно обезщетение по справедливост за причинените неимуществени вреди, на което от ответното дружество с писмо изх. №*** им отговорили, че не бил ясен механизмът на ПТП и че не била записана С.В. като пострадало лице, а тя фигурирала на първо място в протокола и в същия изключително точно бил описан механизмът от дежурния при сектор ПП, а именно: Участник 1 застига и удря пешеходците в гръб. С.В. била посочена като участник 2, а К.К. като Участник 2. Ищците отправили ново писмо до дружеството от ***, на което дори не получили отговор, поради което считат, че следва освен застрахователно обезщетение дружеството да заплати и дължимите се лихви върху същото за забава.

Считат, че справедливото обезщетение за претърпените психически и физически травми на двете пострадали лица възлиза на сумата от 45000 (четиредесет и пет хиляди) лева за К. А. К. и 35000 (тридесет и пет хиляди) за С. Р. В.. Ответното дружество следвало да обезщети с тези суми пострадалите лица. Видно от констативен протокол № ***, вината за произшествието е на Д. С. Ц. - водач на автомобила, причинил ПТП, при което са пострадали пешеходците.

Характерът, естеството и степента на причинените увреждания на двете пострадали лица се сочи, че довели до трайни затруднения в движението на К.К., до болки и страдания в продължителен период от време. Майката С.В. за период от няколко месеца била със силно затруднено движение. Двете пострадали лица изпаднали в силен стрес, последиците, от който все още не били отшумели напълно. И двете били принудени да изтърпят неудобства от хигиенно и битово естество, затруднения при ежедневната дейност, временната нетрудоспособност от датата на злополуката, обездвижване на долния крайник за детето и принудително лежащо положение за повече от месец и силно затруднено придвижване след

това за майката, което ги поставило в невъзможност да водят пълноценен и нормален живот, принудата да търпят болки и страдания и не на последно място обстоятелството, че се касае за дете и неговата майка, жена в активна житейска и трудоспособна възраст, както и майка на още едно малолетно дете, което имало ежедневни нужди от грижи. Всичко това обуславяло правния интерес да претендират справедливо обезщетение за причинените им вреди и да заведат настоящата искова претенция.

С исковата молба са представени документи с искане за приемане като доказателства по делото. Отправени са и доказателствени искания за назначаване и изслушване на автотехническа и съдебно-медицинска експертизи, като са поставени множество задачи към вещите лица, както и е поискано да бъдат допуснати свидетели при режим на довеждане, с чиито свидетелски показания да се установят обстоятелства от предмета на доказване по делото.

Ответникът, в срока по чл. 131 ГПК, с писмен отговор по подробни съображения оспорва изцяло исковете по основание и размер. Излага следните доводи: на първо място - приложеното към исковата молба Постановление за прекратяване на наказателно производство на ПРП било прекратено по заявление на ищцовата страна, поради което изцяло оспорва наличието на елементите деяние, противоправност и вина от фактическия състав на деликта. Във връзка с настъпилото на *** събитие нямало постановен акт, който по силата на чл. 300 от ГПК да установява извършването на деяние, неговата противоправност и виновността на дееца. Счита, че установяването им в настоящото производство било в тежестта на доказване на ищцовата страна.

Оспорва твърденията в исковата молба за механизма на настъпване на ПТП, както и твърдението, че соченото за деликвент лице с действията си било причинило настъпването на деликта, а пострадалите сами се били поставили в ситуация на повишен риск и по този начин осуетили възможността на водача да избегне настъпването на сблъсък.

Алтернативно - в случай, че бъде установено застрахованото към ответното дружество лице също да има участие със собствените си действия към настъпването на процесното ПТП, въвежда възражение за съпричиняване от страна на пострадалите ищци към настъпването на произшествието. Сочи, че пострадалите се движили на място, което не е предвидено за такава цел, като не са съобразили, че минава автомобил, който бил на работещ режим, което предполагало да предприемат някакво движение и да се отстранят от платното за движение на МПС. Счита, че приносът от страна на пострадалите се изразявал в нарушението на правилата за движение, съдържащи се в разпоредбата на чл. 113 от ЗДвП, като оценява приноса на пешеходците в съотношение 75 %, което счита, че трябва да се съобрази при присъждане на определеното за справедливо обезщетение.

На следващо място - оспорва твърденията в исковата молба за тежестта на настъпилите травми, продължителността на оздравителния и възстановителен период и твърденията за негативни емоционални и психологически последици, както и причинно - следствената връзка с процесното събитие.

Възразява, че предявената претенция за обезщетяване на неимуществените вреди е в прекомерно завишен размер - 80 000.00 лв., който не бил съобразен с реално понесените от ищите травми, с техния собствен принос към настъпването им и с обичайно присъжданите от съдилищата обезщетения за аналогични случаи. Оспорва да са били необходими и в причинно - следствена връзка с процесното ПТП всички описани разходи по приложените преписи от разходни документи.

С отговора на исковата молба ответникът е посочил, че не оспорва наличието на валидна застраховка „Гражданска отговорност“ на процесния автомобил, като са поставени допълнителни въпроси към вещите лица, както и е поискано да бъде допуснат един свидетел, с чиито свидетелски показания да се установят обстоятелства от предмета на доказване по делото.

Съдът е изготвил доклад по делото, обективиран в определение № 841 от 20.10.2021г., като в същия е разпределил по реда на чл. 154 ГПК и доказателствената тежест в процеса, както следва: *Ииците следва да установят при условията на пълно и главно доказване: 1/ настъпилото пътнотранспортното произшествие и неговия механизъм /в това число място, време и т.н./, 2/ противоправното поведение на соченото като делинквент лице при управляването на моторно превозно средство, 3/ твърдените претърпени неимуществени вреди и техният действителен вид и размер - като се докаже това обстоятелство за всяка една от двете иици, съотнесено към заявените претенции - значителни морални болки и страдания от приживяното ПТП и уврежданията от това, както и до какъв социален, морален, житейски и битов дискомфорт е довело ПТП-то, както и твърдените негативни емоции от същото и интензитета на същите, 4/ наличието на пряка причинна връзка между вредите и настъпилото пътнотранспортно произшествие, 5/ наличието на валиден договор за застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите на причинилия пътнотранспортното произшествие водач с ответното застрахователно дружество към датата на произшествието /за което последното не спори/, 6/ по обусловеното искане за присъждане на законна лихва ищецът следва да установи поставянето на ответника в забава и нейният начален момент, пораждащ задължението на ответника за законната лихва за забава.*

Ответникът следва да установи фактите, на които основава своите възражения, като установи, обстоятелствата, които изключват или намаляват отговорността на делинквента - водач на МПС за настъпване на вредоносния резултат, включително и възражението за съпричиняване на вредоносния резултат от страна на ииците, т.е. наличието на причинна връзка между поведението на пострадалите, с което те обективно да са създали предпоставки и/или възможност за настъпване на увреждането, т. е. когато поведението на увредените е станало причина или е повлияло по някакъв начин върху действията на причинителя на вредата, респ. съпричиняване при настъпване на ПТП-то.

В доклада на основание чл. 146, ал. 1, т. 4 ГПК е обявено за безспорно и ненуждаещо се от доказване в отношенията между страните наличието на валиден договор за застраховка "Гражданска отговорност" за лек автомобил „Рено Клио”, с рег. №***, собственост на Д. С. Ц. с ЕГН ***** и адрес за призоваване: ***, сключен с ответното застрахователно дружество към датата на процесното ПТП, поради това съдът е намерил, че задължаването на ответника да представи застрахователната полица по застраховка "Гражданска отговорност", не е необходимо.

Съдът е приел като доказателства по делото представените с исковата молба документи, допуснал е комплексна съдебно – медицинска и автотехническа експертиза, която да даде заключение по поставените в исковата молба и отговора на исковата молба задачи, изискал е досъдебно производство ДП 263/2020 г. по описа на 01 РУ - Перник, пр.пр. №1391/2020 г. на РП-Перник, както и е допуснал събирането на гласни доказателства посредством разпита на трима свидетели.

В проведеното по делото първо с.з. от 24.11.2021г. докладът е бил обявен за окончателен по делото. По делото са били проведени няколко съдебни заседания, в хода на които са били събрани множество писмени и гласни доказателства, чрез разпита и на двама свидетели на ищцовата страна и един свидетел на ответната страна. В последното по делото проведено с.з., съдът е изслушал и приел като доказателство по делото допуснатата комплексна съдебно – медицинска и автотехническа експертиза с въпроси, поставени и от двете страни по делото, като на вещите лица К. С. Ч. и Е. Л. З., изготвили експертизата, в хода на разпита им, при защита на депозираното от тях заключение, са били зададени и множество допълнителни въпроси от страните по делото. В хода на устните състезания процесуалният представител на ишците адв. П. моли за уважаване на исковата претенция, счита, че от приетите по делото доказателства се установява връзката между настъпилото

ПТП и увредата на доверителките ѝ, която е продължила дълъг период от време, претендира присъждане на направените по делото разноски, съгласно приложен списък. За ответното дружество "Лев Инс" АД се е явил юрк. С., който в пледоарията си по същество на делото моли съда да отхвърли исковата претенция като недоказана, по делото се установило, че двете лица са допринесли в изключителна степен за настъпване на ПТП. Представя списък по чл.80 ГПК за направените разноски, които претендира.

Пернишкият окръжен съд, след като прецени доводите и възраженията на страните и събраните по делото доказателства, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Между страните не спори, че по силата на застрахователна полица №***, валидна до ***, деликвентът е бил застрахован при ответното дружество към датата на настъпване на ПТП - ***, като това обстоятелство е било отделено като безспорно по делото.

Като доказателства по делото е приобщено досъдебно производство №263/2020г. по описа на Първо РУ – Перник, пр.пр. №1391/2020 г. на РП-Перник, в което се съдържа и протокол за оглед на местопроизшествие. Този протокол има характер на официален свидетелстващ документ с обвързваща съда доказателствена сила съгласно чл. 179 ГПК относно установените обстоятелства при огледа на произшествието. Въз основа на същия, съдът приема за установено, че на *** г., в ***, на ул. „****“, преминаваща отстрани на сградата на бивш магазин „****“ в посока към кв. „****“ и пресечката с ул. „****“ е настъпило пътнотранспортно произшествие с участието на лек автомобил „Рено Клио“, с рег. № *** и пешеходци. Посоката на огледа е от ул. „****“ към ул. „****“. Констатирано е, че пътят е с наклон по посока на огледа, настилка е неравна, каменно – бетонна, изградена от чакъл, в лошо състояние, разрушена на много места, а от двете страни на пътя има затревени площи и храсти. Пътят е с ширина 8 метра, а по цялата си дължина платното за движение е с неправилна форма, като в обратна на огледа посока се разширява и достига 11 метра, не се наблюдават пътна маркировка и знаци. При огледа са установени спирачни следи върху пътното платно, както и пластмасова бутилка, петно от тъмночервена течност и розово-бяла детска спортна обувка. В протокола за оглед на местопроизшествие е отразено, че автомобилът е намерен с предната част по посока на огледа, изместен леко в ляво спрямо мислената ос на пътя, намира се на четирите си здрави гуми, като стъклото на предно лява врата е напълно счупено и парчета стъкло има до автомобила и по предна лява седалка. Посочено е и, че огледалото за обратно виждане на същата врата също е счупено от основата и виси на жилата за управление, а върху предната част на задна лява врата, както и около дръжката има червеникаво – кафяви петна, като подобни петна се наблюдават в участъка на пътя от лявата страна на автомобила до описаното петно от тъмночервена течност и бутилка. В предната част на задна лява врата се забелязва неголяма подбитост, като не личат други деформации по автомобила.

По случая е било образувано досъдебно производство №263/2020г. по описа на Първо РУ – Перник, пр.пр. №1391/2020 г. на РП-Перник, за престъпление по чл. 343, ал. 1, б. „б“, предл. второ, вр. с чл. 342, ал. 1 НК и с постановление от 21.10.2020г. е привлечено в качеството на обвиняем лицето Д. С. Ц.. С Постановление от 17.12.2020г. на прокурор в РП – Перник наказателното производство по досъдебно производство №263/2020г. по описа на Първо РУ – Перник, пр.пр. №1391/2020 г. на РП-Перник, е прекратено на основание чл. 243, ал. 1, т.1, вр. чл. 24, ал. 1, т.9 и чл. 199 от НПК поради наличие на изявление от страна на пострадалия за прекратяването му.

От събраните по делото множество писмени доказателства, както и частично от свидетелските показания на разпитаните по делото свидетели /но не и за всички правнорелевантни факти, като част от показанията на свидетелите съдът намира за недостоверни, за което мотиви ще изложи по-долу в настоящия съдебен акт/, в това число и от изслушаната и приета по делото КСМАТЕ, се установява, че описаното в протокола за

оглед на местопроизшествие противоправно деяние от ***, е настъпило около 13:30ч. в ***, на ул. „***“, до магазин „****“, и е причинено от водача Д. С. Ц., управлявала лекия автомобил „Рено Клио“, с рег. № *** в момента на инцидента. Въз основа на приложения по делото заверен препис от констативен протокол за ПТП с пострадали лица се приема за установено, че при управлението на описания лек автомобил, същата застига и удря в гръб пешеходците С. Р. В. и К. А. К. с предната част на МПС, докато последните се придвижвали по улицата заедно със своите близки А.К.А. и К.А.М..

По делото е прието заключение на комплексна съдебно – медицинска и автотехническа експертиза, видно от което движението в района на ПТП е двупосочно, изградени са две пътни ленти с по една лента за движение във всяка посока, без хоризонтална и вертикална маркировка, пътното платно е с разрушена асфалтова настилка и дупки, една част изградено с бетонна настилка, частично разрушено покритие, с лек наклон, а ширината на платното за движение в района на ПТП е 8 м. От двете страни на платното за движение следват банкети, обрасли с трева, храсти и дървета.

Според посоченото от експертите, механизмът на пътнотранспортното произшествие е следният: на *** в ***, кв. „****“, на ул. „****“, придвижвайки се в посока ул. „****“ към ул. „****“, управляваният от Д. С. Ц. лек автомобил „Рено Клио“, с рег. № ***, е причинил ПТП. Произшествието настъпва на прав пътен участък, с лек надлъжен наклон, при добра видимост, при движение по частично разрушена пътна настилка, в лошо състояние и при скорост на движение от около 10 км/ч. ПТП настъпва в населено място, с режим на движение при максимална скорост до 50 км/ч. Водачът е имал техническа възможност добре да наблюдава пътното платно пред себе си и своевременно да реагира на настъпило препятствие на платното. Малко преди да настъпи контакта с пешеходците, водачът на лекия автомобил е реагирал на спиране, намалявайки скоростта незначително. На разстояние около 25 метра от западния ъгъл на оградата на магазин „****“, около средата на пътното платно настъпва контакт с предна лява ъглова част с пешеходеца К.К., застъпвайки десния ѝ крак с предно ляво колело и предна дясна ъглова част с пешеходеца С.В., като двамата пешеходци падат върху пътното платно. Пътно транспортното произшествие е запазено. Автомобилът продължава движението си без да променя своята траектория и предприема намаляване скоростта след удар в пострадалите, като намалява скоростта на движение вследствие неравностите на пътната настилка и спира на 18.5 метра, след мястото на удара. Според вещото лице ПТП настъпва поради проявена слаба квалификация на водача при управление на автомобила.

Експертизата приема за място на удара между пешеходците и автомобила областта на падналите предмети, открити при огледа на местопроизшествието (детска обувка червена и пластмасова бутилка с течност). Видно от протокола за оглед експертизата приема за мястото на удара между л.а и пострадалите при следните координати: надлъжно - на около 25 метра преди ориентира; напречно - на около 14.5 метра в дясно от бетонен фундамент, за пешеходецът С.В. и на около 12.5 метра в дясно от бетонен фундамент, за пешеходецът К.К.. Според експертите точното място на настъпване на произшествието се определя по координатите на падналата маратонка: по ширина на пътното платно на разстояние около 5.58м. от левия край на пътното платно по посока на огледа, а по дължина на пътното платно, мястото на удара е на разстояние около 6.70м., след ориентира посока огледа. Експертизата, при извършения оглед на място на ПТП, не констатира наличие на вертикална („Пътен знак Д18“) и хоризонтална („Пешеходна пътека-М8.1, тип „Зебра“) маркировка за пешеходна пътека по цялата дължина на ул. „***“, която започва от ул. „****“ и завършва на ул. „****“.

Експертизата приема скорост на движение на л.а. преди настъпване на ПТП, около 10 км/ч., а в момента на удара 8 км/ч. Вещото лице е определило така посочената скорост на база свидетелските показания, събрани в хода на ДП № 263/2020г., тъй като на мястото на

ПТП не са регистрирани спирачни следи, кореспондиращи на л.а. „РЕНО“, модел „КЛИО“, с рег.№ ***, участвал в ПТП, а когато липсват такива спирачни следи, скоростта на л.а. може да се приеме по регистрирани деформации по автомобила или по свидетелски показания. В конкретния случай в „Протокол за оглед на местопроезшествие“ и „Констативен протокол за ПТП с пострадали лица“, както и в свидетелските показания, приложени в ДП № 263/2020г., не са констатирани деформации в предна лява и дясна част на л.а., поради което и скоростта на движение е определена по св. показания на св. Д. Ц., която съобщава скорост на движение преди настъпване на ПТП около 10 км./час. Според вещото лице тази скорост е възможна поради изключително неравната пътна настилка, при която е било възможно скоростта на л.а. да бъде и по-малко от 10км/ч. Експертът е допълнил, че при движение с под дадена гранична скорост и при удар в препятствие не настъпват деформации, а само се погасява кинетичната енергия, като около 8 км/ч е граничната скорост за леки автомобили, т.е. удар със скорост по-голяма от граничната води до настъпване на деформации. Съгласно посоченото от него опасната зона на спиране на автомобила при 10 км./час е 4. 76 метра, като водачът на л.а. е имал видимост върху групата пешеходци от около 55 метра (до мястото на удара).

Експертите сочат, че ударът между автомобила и тялото на пострадалата К.К. е настъпил с предна ъглова част на л.а. и предна лява гума, като пострадалото дете е било с гръб към л.а. преди удара и в момента на удара л.а. е преминал покрай дясната странична повърхност на тялото на пострадалата, а ударът между автомобила и пострадалата С.В. е настъпил с предна дясна част на автомобила.

По отношение на ищцата К. А. К., след извършен обстоен анализ на представената по делото медицинска документация /в това число Епикриза, издадена от *** – ЕАД на *** и Епикриза, издадена от *** – ЕАД на ***/, както и при съобразяване с посоченото от вещото лице в приетата по делото експертиза, се установяват следните травматични увреждания, получени в резултат от претърпяно ПТП на ***, както следва: счупване в областта на тялото /диафизата/ на дясната бедрена кост, осъществило критериите на квалификационния медико- биологичен признак „трайно /за период от време по-голям от един месец/ затруднение на движенията на долен десен крайник“ за период от време около 9-12 месеца; счупване на дясната голямопещална кост в долната ѝ трета, осъществило критериите на квалификационния медико- биологичен признак „трайно /за период от време по-голям от един месец/ затруднение на движенията на долен десен крайник“ за период от време около 7-8 месеца; две разкъсно-контузни наранявания в дясната челно-теменна област на главата, причинили на пострадалата временно разстройство на здравето, неопасно за живота; комозио церебри /мозъчно сътресение/, което въз основа на свидетелските показания по делото, че не са налице данни за изпадане на пострадалата в пълно безсъзнателно състояние след инцидента, което реално да е застрашило живота ѝ, вещото лице приема, че е причинило на пострадалата временно разстройство на здравето, неопасно за живота.

По отношение на ищцата С.В. Р. вещите лица за изследвали наличната по делото медицинска документация, сравнили са рентгенографичните изследвания от *** гр. *** и от *** ЕООД гр.***, като са стигнали до извода, че не са налице данни за травматични промени на костите, формиращи тазовия пръстен в т.ч. и на двете срамни кости, както на горните, така и на долните им рамене. Прието е, че не са налице рентгенологични данни, доказващи счупвания на кости на тазовия пръстен, което дава на експертите основание да не приемат поставената диагноза при лечението на пострадалата в *** ЕООД гр.***- S32.50 Счупване на пубиса /срамна кост/, закрито. В конкретния случай на база на клиничното състояние на пострадалата при приема ѝ за лечение на *** в *** ЕООД гр.***, вещите лица правят извод, че се касае за контузия в областта на таза, клинично проявила се с болки около симфизата /лонното съчленение/ двустранно и затруднени движения в двете тазобедрени стави, което увреждане не отнема трайно и в значителна степен основните функции на долните крайници, а именно опорната и ходенето, поради което определят травмата като

увреждане, причиняващо временно разстройство на здравето, неопасно за живота. Посочили са също, че при прегледа на *** са били установени следните травматични увреждания на пострадалата: охлузване в областта на десния лакът; три охлузвания по предната повърхност на лявото бедро; охлузване по вътрешната повърхност на дясното коляно; две ивичести охлузвания по вътрешната повърхност на лявото коляно; три охлузвания в областта на вътрешния глезен на левия крак; кръвонасядане по гърба на лявото ходило; две охлузвания в областта на външния глезен на десния крак с околно кръвонасядане, които увреждания са причинили на пострадалата болка и страдание.

Съгласно посоченото в експертизата в резултат от получените от ПТП травматични увреждания, ищцата К. А. К. е претърпяла значителни по интензитета физически болки и страдания по време на възстановителния период, които по отношение на травмите - счупванията в областта на десен долен крайник, същите са били с продължителност от и до около една година, като са били с по-голям интензитет в първите дни и седмици след получаване на травмата и със сравнително по-малък интензитет в останалия възстановителен период. По отношение на мекотъканните травми - рани в областта на главата и претърпяно степенно разстройство на съзнанието, възстановителният период е бил от порядъка на около 3-4 седмици, като в резултат от тези увреждания пострадалата е търпяла умерени по интензитета физически болки и страдания в периода на възстановяване, които са били по значителни в първите часове и дни след инцидента. От своя страна ищцата С. Р. В. е претърпяла умерени по интензитета физически болки и страдания по време на възстановителния период, които по отношение на травмите - контузия в тазовата област и мекотъканните увреждания в областта на крайниците - охлузни наранявания и кръвонасядания, са били с продължителност от около 3-4 седмици, които са били по - значителни в първите часове и дни след инцидента.

По отношение въпроса за последствията върху здравето на ищите от причинените им телесни увреждания, експертът е посочил, че при пострадалата ищца К. А. К. травматичните увреждания в областта на десен долен крайник са отнели за продължителен период от време основните функции на долния крайник, а именно ходенето и опорната функции, с продължителност от и до около 1 година, като към датата на извършения преглед - *** тези функции са почти напълно възстановени, но все още е налице намалена мускулна маса и съответно мускулна сила на десен долен крайник в сравнения с левия долен крайник, налице са и остатъчни белези /цикатрикси/ от оперативни интервенции в областта на бедрото и подбедрицата, които ще останат за цял живот, като с времето биха могли да се поизгладят, да избледнеят и да придобият цвят близък до околната кожна тъкан. По отношение на другите травматични увреждания е настъпил пълен оздравителен процес. При пострадалата ищца С. Р. В. травматичните увреждания в областта на тазовия пръстен и в областта на крайниците, са причинили умерени по интензитета болки, не са отнели в значителна степен основни функции на крайниците и възстановителния период е бил с продължителност от около 3-4 седмици, като функциите са били напълно възстановени в този период от време и не са останали налични белези /цикатрикси/ от нараняванията към момента на прегледа.

При извършения преглед на ищите на ***, както и въз основа на медицинската документация, приложена в кориците на делото, вещите лица не са установили данни относно заболявания, нарушаващи зрителната и слуховата функции и при двете ищци.

Според посоченото от експертите, изготвили експертизата, между претърпяното ПТП на *** и получените травматични увреждания и при двете ищци е налице пряка, непрекъсваща се причинна връзка.

Съдът цени даденото заключение по комплексната съдебно – медицинска и автотехническа експертиза като обективно, пълно и компетентно дадено. Същото описва в детайли събитийната верига около деянието и последвалите събития по диагностичния и

оздравителния процес при пострадалите. Изводите на експертите кореспондират с останалия събран доказателствен материал по делото, поради което и съдът приема изцяло посоченото за установено от експертите. И двете вещи лица еднозначно и обосновано защитават позициите си, поддържани в заключението, при множеството зададени допълнителни въпроси от представителите и на двете страни по делото, като в.л. Ч. при разпита си изрично посочва, че „...по отношение С. се установява, че в абзаца, в който са описани рентгенографичните изследвания, по отношение на рентгенографията на таз е отбелязано, че са налице суспектни данни, което означава „съмнителни“ данни и в тази връзка съм приел, че няма счупване. На рентгенографията не се вижда травматично увреждане. Има контузия в областта на таза, но няма данни за счупване на кост. Такива данни се съдържат и от образните изследвания от 07.05., извършени в болницата в гр. ***; там също няма данни за травматични увреждания...“, „...Обективно от медицинската документация и от образните изследвания се установява, че няма счупвания. По отношение на С., контузията в областта на таза съм квалифицирал, че е налице пълен възстановителен процес без неблагоприятни последствия. Може да е имало затруднение на крайниците, но не и значителни нарушения в опорните и двигателни функции, за да бъде определено увреждането като трайно... Ако, имаше рентгенови данни за счупване с разместване, т.е. дислокация на фрагментите, тогава би се наложила оперативна намеса, мануално наместване на кости и оперативно чрез открит достъп и поставяне на помощни средства като импланти...“ На въпроси по отношение травмите, получени от пострадалата К.К., в.л. д-р Ч. сочи, че „...Става въпрос за счупване на големи тръбести кости, както на бедрената кост, така и на пищялната кост. Имало е оперативна намеса, като белезите от такава оперативна намеса са описани в прегледите на *** Към тази дата по отношение на крайника имаше намален обем на мускулна маса. За другите травми няма други данни, все още счупването на крайника дава отражение, то е довело до атрофия на крайника и все още продължава възстановителния процес. Възстановяването е продължително, трябвало ѝ да използва помощни средства за придвижване.“ По отношение механизма на настъпване на травмите при всяка от ищците в.л. д-р Ч. дава следния отговор: „...при К. самата гума застъпва десния долен калник по нея има обтриване от черна материя. Натиска, който указва въртенето на колелото застъпва ходилото, прави огъване на долния крайник и счупване на подбедрицата... възможно е причинно следствена връзка да е ПТП...При С. нямаме данни да кажем, че това се е случило, при нея говорим за обща контузия. Травмите при нея е възможно да са настъпили при удара с МПС или от падането и контакта с пътното платно...“

Съдът намира, че от събраната по делото медицинска документация, обследвана и от вещото лице по КСМАТЕ и от заключението по експертизата еднозначно се установява какъв е бил видът на травмите, получени от ищците, времетраенето на същите и възстановителният процес и при двете ищци. От посоченото в експертното заключение, както и от отговорите на експерта на поставените въпроси в съдебно заседание, се прави единствено възможният извод, че по отношение уврежданията в тазовата област, получени от ищцата С. Р. В. в следствие процесния инцидент, се касае за временно разстройство на здравето, неопасно за живота, а останалите охлузвания, получени при инцидента, са ѝ причинили болка и страдание, като възстановителният период е бил с продължителност от около 3-4 седмици и към настоящия момент е налице пълно възстановяване на пострадалата. По отношение травмите на пострадалата К.К. счупване на дясната бедрена кост и на дясната голямопищялна кост, настоящият състав приема, че се касае за трайно /за период от време по-голям от един месец/ затруднение на движенията на долен десен крайник съответно за период от време от около 9-12 месеца и от около 7-8 месеца, а разкъсно-контузните наранявания в областта на главата и мозъчното сътресение са ѝ причинили временно разстройство на здравето, неопасно за живота. През времето на възстановителния период ищцата е претърпяла значителни по интензитет физически болки и страдания, които са били

с продължителност от и до около една година по отношение на травмите - счупвания в областта на десен долен крайник, а по отношение на мекотъканните травми - рани в областта на главата и претърпяно степенно разстройство на съзнанието, възстановителният период е бил от порядъка на около 3-4 седмици. Към датата на извършения от вещото лице преглед - *** ходенето и опорната функции на пострадалата са почти напълно възстановени, но е налице намалена мускулна маса и съответно мускулна сила на десен долен крайник в сравнение с левия долен крайник, налице са и остатъчни белези /цикатрикси/ от оперативни интервенции в областта на бедрото и подбедрицата, които ще останат за цял живот. По отношение на другите травматични увреждания е настъпил пълен оздравителен процес.

Що се отнася до причинната връзка между ПТП-то и настъпилите травматични увреждания на ишците, съдът намира, че пълен и обоснован отговор на тези въпроси се съдържа в КСМАТЕ по делото, като в.л. З., разпитан по делото в хода на с.з., също дава отговор и на много допълнително поставени въпроси, от което съдът намира, че напълно се изяснява и механизма на настъпване на произшествието, участниците в същото и причинната връзка между него и травмите на ишците. Съдът приема за установено по делото, в съответствие и с посоченото от вещото лице по КСМАТЕ в експертизата си и поддържано в разпита му пред съда, че скоростта на движение на автомобила към момента на удара и непосредствено преди него е била съответно 8 км/ч и 10 км/ч. В тази връзка в.л. З. сочи, че „...Водачката се е движела с 10 км/ч. Там не може да се развие голяма скорост, има много неравности и дупки, тя е намалила скоростта и се е опитала да спре. Скоростта в момента на удара е била на 8 км/ч., затова няма деформации по автомобила. При 8 км/ч и при удар на автомобил в предмет се поглъща кинетичната енергия. Ако се е движела с 10 км/ч, ще има деформации на калника. Изобицо няма деформации по автомобила. Важен е удара и теглото на пешехода. В случая слаб е бил удара... след удара водачът е бил в паника и МПС-то е спряло само в следствие на лошия път...“. ПТП настъпва при следния механизъм: на *** в ***, кв. „***“, на ул. „***“, придвижвайки се в посока ул. „***“ към ул. „***“, управляваният от Д. С. Ц. лек автомобил „Рено Клио“, с рег. № ***, е причинил ПТП. На разстояние около 25 метра от западния ъгъл на оградата на магазин „***“, около средата на пътното платно настъпва контакт с предна лява ъглова част с пешехода К.К., застъпвайки десния ѝ крак с предно ляво колело и предна дясна ъглова част с пешехода С.В., като двамата пешеходци падат върху пътното платно. Малко преди да настъпи контакта с пешеходците, водачът на лекия автомобил е реагирал на спиране, намалявайки скоростта незначително. Автомобилът продължава движението си без да променя своята траектория и предприема намаляване скоростта след удар в пострадалите, като намалява скоростта на движение вследствие неравностите на пътната настилка и спира на 18.5 метра, след мястото на удара. Произшествието настъпва на прав пътен участък, с лек надлъжен наклон, при добра видимост, при движение по частично разрушена пътна настилка, в лошо състояние и при скорост на движение от около 10 км/ч. ПТП настъпва в населено място, с режим на движение при максимална скорост до 50 км/ч. Водачът е имал техническа възможност добре да наблюдава пътното платно пред себе си и своевременно да реагира на настъпило препятствие на платното. При разпита на в.л. З. в съдебното заседание при поставените му от страните въпроси, експертът е допълнил, че „...ПТП-то настъпва на средата на пътното платно. Пешеходците са се движели в редица - шестимата пешеходци. Те са се движели като не са били един до друг. Те са били като кегли наредени на пътното платно. Били са на цялото пътно платно. Били са на платното, а не са били отстрани. Движили са се на средата на пътното платно. Били са разделени и автомобила минава между майката и момиченцето. Автомобилът е 1.64 м. широк, за да ги удари майката и дъщерята, те са били на такова разстояние, а другите на по-голямо. Те са били с гръб към автомобила. Има банкет, на който може да се движат. Мястото е много широко. Автомобилът идва отзад, хората са се разделили като са чули клаксон, разделили са се и тя ги закача...“ Според посоченото от експертите, изготвили експертизата, между

претърпяното ПТП на *** и получените травматични увреждания и при двете ищци е налице пряка, непрекъсваща се причинна връзка. Така изложеното от вещото лице е съответно и на отразеното в протокола за ПТП и всички допълнително изискани писмени доказателства по делото, поради което съдът намира, че освен вредата, се доказва и причинната връзка между нея и противоправния резултат.

Що се отнася до събрания по делото гласен доказателствен материал, чрез разпита на ангажираните свидетели Д. С. Ц. /без родство и дела със страните по делото, непосредствен очевидец на инцидента/ и К.А.М. /непосредствен очевидец на инцидента, свекър на ищцата С.В. и дядо на ищцата К.К./, се установяват факти и обстоятелства относно механизма на настъпване на инцидента. Показанията на свидетелката Ц. са в пълно съответствие с посоченото от експертите, изготвили приетата по делото КСМАТЕ. Разпитана в съдебно заседание, свидетелката твърди, че на ***, около един и нещо следобяд, е шофирала собствения си автомобил „Рено Клио“ в кв.“****“ при сухо, нормално време, за да раздава пенсии по адрес. Минавайки по черен, почти разрушен път, е забелязала верига от хора, около 7-8 човека от ромски произход, които били на платното с гръб към нея. При подадени от нейна страна многократни сигнали, те не се обърнали. Приближавайки ги, групата се разделила и точно преди да спре автомобила, детето изскочило от лявата ѝ страна. Свидетелката твърди, че е ударила детето с лявата част на колата, усетила е удара, като няма спомен да е ударила майката на детето. Споделя, че има свидетелство за управление на МПС от скоро и преди удара е натиснала съединител и спирачка. След инцидента свидетелката е спряла автомобила на малко разстояние от удара, като се обадила на Бърза помощ, но останала да стои заключена в колата, тъй като била стресирана от агресивното поведение на бащата на удареното дете, който счупил стъклото и огледалото на автомобила ѝ, останалите от групата също ритали и чупели автомобила, като всички увреждания по него са нанесени от тях.

Настоящият съдебен състав, преценява дадените показания на свидетеля К.А.М. по реда на чл. 172 ГПК, като отчита родствената връзка между свидетеля и ищите, като кредитира същите, само дотолкова, доколкото са съответни на горецитираното експертно заключение и подкрепящите го показания на свидетелката Ц.. При така изложените мотиви, съдът намира, че следва да кредитира свидетелските показания на св. М. само в частта им, с която същият разяснява къде се е случил инцидента, че ударът на двете ищци се е случил докато са били с гръб към автомобила, от лявата и съответно от дясната страна на автомобила, както и че колата се е движела бавно, а в останалата им част, с която свидетелят излага възприятията си относно механизма на ПТП, не им дава вяра, като съдът приема, че е възможно от емоционална гледна точка, свидетелят да опитва да смекчи обстоятелства относно поведението на пешеходците преди и непосредствено след инцидента. В частта, с която свидетелят излага възприятията си относно претърпените от двете ищци негативни емоционални и здравословни изживявания в резултат на настъпилото ПТП, съдът кредитира показанията на свидетеля М., доколкото съответстват на приетото по делото експертно заключение. От изложеното от свидетеля при разпита му, се приема за установено, че при прегледа, извършен на ищцата С.В. в болницата в *** не бил установен здравословен проблем, а при извършения ѝ преглед в болницата в *** се установило счупване в областта на таза, но не са ѝ правени операции и не са ѝ слагани пирони. От показанията на свидетеля Г.К.Г. /без родство и дела със страните по делото/ също се установява, че ищцата е посещавала болница *** и е изпитвала силни болки след инцидента. Според посоченото от свидетеля М. възстановителния процес при нея е продължил един месец, през който се е нуждаела от чужда помощ и грижи, които са полагани за нея от нейната свекърва, след който месец ищцата е започнала да ходи, като в това отношение свидетелските показания напълно се припокриват с посоченото от експерта. Съдът отчита противоречието в показанията на свидетеля досежно периода на възстановителния процес при ищцата В., като ги кредитира в частта им само относно посочения едномесечен период от време, именно поради

съответствието им с посоченото в заключението по КСМАТЕ. Съдът дава вяра на показанията на св. М. и в частта им, с която описва възстановителния процес при ищцата К., като приема, че ѝ е направена операция в *** и са ѝ поставени 4 пирона и шини, през целия период от време за нея се е грижила нейната баба, ищцата се е чувствала зле от това, че не може да излиза, не е давала кракът ѝ да се пипа, като все още не може да ходи както трябва. Тези негативни изживявания, съдът счита, че следва да намерят отражение в обезвредата, която следва да се репарира по пътя на обезщетяване на неимуществените вреди от претърпяното ПТП и последствията от същото.

Въз основа на така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

От събраните в настоящото производство доказателства следва, че са установени елементите от фактическия състав на **чл. 432, ал. 1, вр. чл. 493, ал. 1, т. 1 КЗ, а именно: претърпени от ищите /увредени лица по см. на чл. 478, ал. 2 КЗ/** неимуществени вреди от процесното ПТП, вина за което има водачът на лекия автомобил „Рено Клио“, с рег. № ***, Д.Ц.. В конкретни случай съдът намира, че ищите са материално легитимирани да претендират обезщетение за неимуществени вреди вследствие на деянието при наличието на валидно сключена застраховка на деликвента при ответното дружество към датата на настъпване на ПТП. Видно от събраните по делото доказателства, анализирани от съда по-горе в настоящия съдебен акт, то съдът намира, че прекият иск срещу застрахователя е доказан по основание.

При определяне размера на обезщетението за неимуществени вреди съдът съобрази, че претърпените болки и страдания от страна на пострадалата К. А. К. са били значителни по интензитет по време на възстановителния период, който по отношение на травмите - счупванията в областта на десен долен крайник, е бил с продължителност от и до около една година, като негативните ѝ изживявания са били с по-голям интензитет в първите дни и седмици след получаване на травмата и със сравнително по-малък интензитет в останалия възстановителен период. По отношение на мекотъканните травми - рани в областта на главата и претърпяно степенно разстройство на съзнанието, възстановителният период е продължил около 3-4 седмици, като в резултат от тези увреждания пострадалата е търпяла умерени по интензитет физически болки и страдания в периода на възстановяване, които са били по - значителни в първите часове и дни след инцидента. Съдът съобразява, че получените от ищцата К. травматични увреждания в областта на десен долен крайник са ѝ отнели за продължителен период от време /от и до около 1 година/ основните функции на долния крайник, а именно ходенето и опорната функции, като към датата на извършения от вещото лице преглед - *** тези функции са почти напълно възстановени, но все още е налице намалена мускулна маса и съответно мускулна сила на десен долен крайник в сравнения с левия долен крайник. По отношение наличните ѝ остатъчни белези /цикатрикси/ от оперативни интервенции в областта на бедрото и подбедрицата, които ще останат за цял живот, съдът отчита дискомфорта в емоционално отношение, които същите ще ѝ причинят предвид и младата ѝ възраст. Съдът намира, че негативните изживявания на ищцата след този възстановителен период, предвид естеството на травмите ѝ, са били по -скоро от психологическо и негативно емоционално ниво, както и битово такова, отколкото пряко здравословно, като негативните емоции са били по-скоро от тревожност и спомен от изживяното, които са пряка последица от настъпването на ПТП. По отношение пострадалата С. Р. В., съдът, с оглед посоченото от експертите в заключението по приетата КСМАТЕ и от свидетеля М. при разпита му в с.з., приема, че ищцата е претърпяла умерени по интензитет физически болки и страдания по време на възстановителния период, които по отношение на травмите - контузия в тазовата област и мекотъканните увреждания в областта на крайниците - охлузни наранявания и кръвонасядания, са били с продължителност от около

3-4 седмици, които са били по - значителни в първите часове и дни след инцидента. Уврежданията на ищцата не са отнели в значителна степен основни функции на крайниците, същите са били напълно възстановени в период от време около 3-4 седмици и не са й останали налични белези /цикатрикси/ от нараняванията. Независимо от по-краткия и лек възстановителен процес, протекъл при нея, съдът отчита отражението, което процесният инцидент е дал върху емоционалното състояние на ищцата, предвид обстоятелството, че освен нанесените травми на самата нея, и детето ѝ е пострадало сериозно от процесното ПТП. Посочените при всяка една от ищците преки последици от настъпването на ПТП са намерили стойностен израз и в актуалните към момента на настъпване на събитията лимити на застрахователно покритие по задължителна застраховка "Гр. отговорност" на автомобилистите, които дори и да нямат самостоятелно значение по отношение на принципа на справедливост, следва да бъдат съобразени от съда заедно с всички установени по делото обстоятелства. Също и създаденият от съдебната практика ориентир за справедливо определени суми по аналогични случаи /субективната преценка за справедливо определени суми за подобни, причинени в близък период вреди от деликт, следва да има за коректив формираната обща оценка да пропорционалност, защото справедливостта е елемент от правната реалност/, които съдебни актове са сравнителен ориентир, каквито са фактите по настоящото дело.

При съвкупната преценка на всички тези обстоятелства, справедливият по чл. 52 ЗЗД и критериите по ППВС № 4/23.12.1968 г. паричен еквивалент за претърпените от ищците болки и страдания от ПТП-то е в размер на 30 000 лв. за ищцата К. А. К. и 18 000лв. за ищцата С. Р. В.. Тези суми конкретно справедливо ще обезщетят в пълен обем всяка една от ищците за претърпените болки и страдания, а в общ план са в съответствие с обществените условия, морал и икономическото положение в страната, като за разликата до пълния предявен размер от 45 000 лв. за ищцата К. А. К. и 35 000 лв. за ищцата С. Р. В. искът следва да бъде отхвърлен като неоснователен.

Съдът намира, че не следва да се прилага предвиденият в § 96, ал. 1 от ПЗР на ЗИД на КЗ (ДВ, бр. 101 от 2018 г.) максимален размер от 5000 лева. Тази разпоредба е в противоречие с постановено по преюдициално запитване решение на Съда на Европейските общности– Решение на Съда (втори състав) от 24.10.2013 г. по дело С-277/12 (Vitalijs Drozdovs срещу Baltikums AAS). В същото е прието, че не се допуска национална правна уредба, съгласно която задължителната застраховка "Гражданска отговорност" при използването на моторни превозни средства, да покрива обезщетението за неимуществени вреди, дължимо съгласно националната правна уредба на гражданската отговорност за смъртта на близки членове на семейството /като в случая не е настъпила смърт/, настъпила при пътнотранспортно произшествие, само до определена максимална сума, която е по-малка от посочените в член 1, параграф 2 от Втора директива 84/5. Посоченото решение е задължително за съда на основание чл. 633 от ГПК.

По възражението по чл. 51, ал. 2 ЗЗД

На първо място следва да се посочи, че по делото не се установиха обстоятелства, изключващи изначално основателността на възражението за съпричиняване по смисъла на чл. 119, ал. 5 от Закона за движението по пътищата, тъй като не са налице основни елементи от фактическия състав на посочената разпоредба /ПТП не се е състояло на обозначена пътна маркировка "пешеходна пътека" и водачът не е превишил разрешената максимална скорост за движение, нито е нарушил друго правило от ЗДвП, имащо отношение към произшествието/.

При направено от страна на ответника възражение за съпричиняване, приносът на пострадалия трябва да е конкретен - да се изразява в извършването на определени действия или бездействия на пострадалия, както и да е доказан, а не хипотетичен и предполагаем, като тежестта на доказване за съпричиняване е върху застрахователя.

От механизма на ПТП се установява, че придвижвайки се в посока ул. „****“ към ул. „****“, управляваният от Д. С. Ц. лек автомобил „Рено Клио“, с рег. № ***, среща група от шестима пешеходци, движейки се в редица /с гръб към водачката на автомобила/, с разстояние между тях, по средата на пътното платно. Водачът на автомобила сигнализирал многократно на пешеходците, които при приближаването му са се разделили, като впоследствие в резултат на слабия си шофьорски опит, водачът е причинил ПТП, като на разстояние около 25 метра от западния ъгъл на оградата на магазин „****“, около средата на пътното платно настъпва контакт с предна лява ъглова част с пешеходеца К.К., застъпвайки десния ѝ крак с предно ляво колело и предна дясна ъглова част с пешеходеца С.В., при което двамата пешеходци падат върху пътното платно. ПТП настъпва в населено място, с режим на движение при максимална скорост до 50 км/ч., със скорост на движение на л.а. преди настъпване на ПТП около 10 км/ч., а в момента на удара 8 км/ч. Малко преди да настъпи контакта с пешеходците, водачът на лекия автомобил е реагирал на спиране, намалявайки скоростта незначително. Произшествието настъпва на прав пътен участък, с лек надлъжен наклон, с ширина на платното за движение от 8 метра и ширина на автомобила от 1.64 метра, при добра

видимост, при движение по частично разрушена пътна настилка, в лошо състояние, без наличие на вертикална („Пътен знак Д18“) и хоризонтална („Пешеходна пътека-М8.1, тип „Зебра“) маркировка за пешеходна пътека в района на ПТП, но при наличие на банкет /неподдържан/ от двете страни на платното за движение.

При тези констатации, съдът намира за основателно възражението за съпричиняване на ответното дружество. Налице са действия от страна на двете пострадали, изразяващи се в нарушения на разпоредби от ЗДвП, като всяко едно от тези действия, взето само за себе си, както и всичките действия взети в тяхната съвкупност, са допринесли за настъпването на процесния инцидент. Съгласно посоченото от вещите лица в приетата по делото експертиза, както и от показанията на разпитаните по делото свидетели, се установи, че пострадалите лица, заедно с цялата група от шестима пешеходци, са се движели в редица, по ширината на пътното платно, вместо в редици до четирима, като се придържат възможно най-близо до дясната му граница, каквото е нормативното им задължение по чл. 111, ал. 1 от ЗДвП, а както свидетелят Ц. е посочила в с.з., детето е скочило внезапно пред колата, което съставлява нарушение на чл. 114, т. 1 от ЗДвП. В участъка на процесното ПТП е налице банкет, макар и същият да не е поддържан и обрасъл с трева, по който пешеходците е следвало да се придвижват, съгласно задължението им по чл. 108, ал. 1 от ЗДвП. Дори и да са били в невъзможност да използват банкета, същите са имали задължението по чл. 108, ал. 2, т. 1 от ЗДвП, а именно: да се движат по платното за движение, противоположно на посоката на движението на пътните превозни средства, по възможност най-близо до лявата му граница. Отделно от извършените нарушения на посочените задължения на пострадалите като участници в движението, същите, извън всякаква житейска логика, са се придвижвали по средата на пътното платно, при ширина на същото от цели 8 метра, като не са направили място на преминаващия автомобил с ширина едва 1.64 метра. Независимо, че са се придвижвали в нарушение на правилата за движение по пътищата, процесният негативен резултат не би настъпил, ако пострадалите са реагирали своевременно и са се отдръпнали от платното за движение, когато им е било сигнализирано от страна на водача на автомобила, чрез подаване на звуков сигнал тъй като пешеходците са имали възможност да забележат приближаващото МПС от далечно разстояние, много преди опасната му зона на спиране, предвид движението на автомобила с 10 км/ч, правия участък на пътя и светлата част от денонощието, при които е настъпил инцидента. От поведението на участниците в групата непосредствено преди настъпването на инцидента и от агресивното им поведение след него, може да се направи извод, че пешеходците са демонстрирали пред водача на лекия автомобил едно самонадеяно и пренебрежително отношение към правилата за движение по пътищата, което преценено с оглед обстоятелството, че водачът има изключително кратък

опит като шофьор и е изпаднал в паника от случващото се, е довело до резултат процесното ПТП.

В конкретния случай ишците са осъзнавали, че се намират на платното за движение, придвижвали са се по него, при това в средната му част, за период от време, по-дълъг от обичайния, необходим за пресичането му, в който е разумно пешеходци да се намират на пътното платно, без да има основателна причина за това, при наличие на банкет и при голяма ширина на пътя и възможност за придвижване в крайната му лява или дясна част и въпреки че им е сигнализирано да се отдръпнат, същите не са го направили в достатъчна степен, че да пропуснат преминаващия автомобил. Това поведение на ишците съставлява съзнателен и свободно формиран техен избор в нарушение на правилата, предвидени в горепосочените разпоредбите на ЗДвП, което сочи на основателност на направеното от ответника възражение за съпричиняване.

При тези мотиви и изхождайки от конкретните данни по делото, изложени по-горе, съдът определя съпричиняването на всяка от ишците в размер на 30%. С оглед определения процент на съпричиняване, на осн. чл. 51, ал. 2 ЗЗД определените размери на обезщетенията за неимуществените вреди, претърпени от двете ишци, следва да бъдат намалени, като в полза на ишцата К. А. К. следва да се присъди сумата от 21 000лв., а в полза на ишцата С. Р. В. следва да се присъди сумата от 12 600лв., представляващи обезщетение за претърпени от тях неимуществени вреди вследствие на ПТП, настъпило на *** около 13:30 часа в ***, на ул. „***“, причинено от водача на лек автомобил „Рено Клио“, с рег. № ***, Д. С. Ц., като за разликата до пълния предявен размер от 45 000 лв. за ишцата К. А. К. и 35 000 лв. за ишцата С. Р. В., искът следва да се отхвърли като неоснователен.

По претенцията за лихви

На осн. чл. 493, ал.1, т.5 КЗ - Застрахователят по задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите покрива отговорността на застрахования за причинените на трети лица, в това число пешеходци, велосипедисти и други участници в движението по пътищата, вреди вследствие на притежаването или използването на моторно превозно средство по време на движение или престой. В тези случаи застрахователят покрива лихвите по чл. 429, ал. 2, т. 2. Съгласно чл. 429, ал.2, т.2 КЗ „В застрахователното обезщетение се включват и лихви за забава, когато застрахованият отговаря за тяхното плащане пред увреденото лице при условията на ал. 3“, а съгласно ал.3 „Лихвите за забава на застрахования по ал. 2, т. 2, за които той отговаря пред увреденото лице, се плащат от застрахователя само в рамките на застрахователната сума (лимита на отговорност). В този случай от застрахователя се плащат само лихвите за забава, дължими от застрахования, считано от датата на уведомяването от застрахования за настъпването на застрахователното събитие по реда на чл. 430, ал. 1, т. 2 или от датата на уведомяване или на предявяване на застрахователна претенция от увреденото лице, която от датите е най-ранна“. В настоящия случай по делото е представено заявление за плащане на застрахователно обезщетение от С. Р. В. и К. А. К. до ответника по настоящото дело от дата 04.06.2020г., която дата съдът приема за датата на предявяване на застрахователна претенция от увреденото лице, както и за най-ранната дата, на която застрахователното дружество е уведомено за настъпването на застрахователното събитие, с оглед и липсата на оспорване от негова страна в това отношение, поради което именно от тази дата следва да се уважи акцесорната претенция за лихви върху присъдените обезщетения до окончателното изплащане на сумите, за който период претенцията за лихви е основателна. В този смисъл неоснователно е искането за присъждане на лихва за забава от датата на ПТП-то до посочената по-горе дата.

По разноските

-

Ищците по делото претендират и доказват направени разноски в размер на 600 лева – внесен депозит за вещо лице, съгласно представен списък на разноските по чл. 80 ГПК, поради което, съразмерно с уважената част от иска, им се дължат 252 лева.

Ответникът претендира разноски за вещи лица 400 лева и депозит за свидетел 40 лева (съгласно представените доказателства и списък по чл. 80 ГПК), както и ю. к. възнаграждение, което съдът определя на 150 лв., съгласно чл. 78, ал. 8 ГПК, вр. чл. 37, ал. 1 ЗПП, вр. чл. 25, ал. 2 от НЗПП. Доказаните от ответника разноски общо от 590 лв. му се дължат съразмерно с отхвърлената част от иска, т.е. 342,20 лв.

На осн. чл. 78, ал. 6 ГПК ответникът следва да заплати дължимите държавни такси в размер на 1344 лв., съобразно изхода на спора.

По изложените мотиви, Пернишкият окръжен съд

РЕШИ:

ОСЪЖДА Застрахователна компания „ЛЕВ ИНС“ АД, ЕИК: 121130788, с адрес за призоваване: ***, да заплати на осн. чл. 432, ал. 1, вр. чл. 493, ал. 1, т. 1 от КЗ сумата в общ размер на 33 600 лв. /тридесет и три хиляди и шестстотин лева/, от които сумата от **12 600 лв.** /дванадесет хиляди и шестстотин лева/ на С. Р. В., ЕГН *****, притежаваща л.к. № ***, изд. на *** от МВР-***, с адрес: *** и сумата от **21 000 лв.** /двадесет и една хиляди лева/ на К. А. К., ЕГН *****, с адрес: ***, чрез нейната майка и законен представител С. Р. В., ЕГН *****, притежаваща л.к. № ***, изд. на *** от МВР-***, с адрес: ***, представляващи застрахователно обезщетение за претърпени от тях неимуществени вреди от ПТП от дата -***, при което около 13:30 часа в ***, на ул. „***“, причинено от водача на лек автомобил „Рено Клио“, с рег. № ***, вследствие на което на С. Р. В. са причинени травматични увреждания, субсумиращи се под хипотезата на - временно разстройство на здравето, неопасно за живота, както и болки и страдания, а на К. А. К. са причинени травматични увреждания, субсумиращи се под хипотезата на – трайно /за период от време по-голям от един месец/ затруднение на движенията на десен долен крайник за период от време около 9-12 месеца, както и временно разстройство на здравето, неопасно за живота, като виновният водач е бил застрахован по риска задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите в ответното дружество, ведно със законната лихва, считано от 04.06.2020г., до окончателното плащане на сумите, на осн. чл. 493, ал. 1, т. 5 от КЗ, като **ОТХВЪРЛЯ** исквете за неимуществени вреди за разликата до пълния предявен размер от 45 000 лв. за ищцата К. А. К. и 35 000 лв. за ищцата С. Р. В., както и за претендирана законна лихва върху обезщетенията за периода от момента на настъпване на застрахователното събитие до 04.06.2020г. /предявяване на застрахователната претенция пред застрахователя/, като **НЕОСНОВАТЕЛНИ**.

ОСЪЖДА Застрахователна компания „ЛЕВ ИНС“ АД, ЕИК: 121130788, с адрес за призоваване: ***, да заплати на С. Р. В., ЕГН *****, притежаваща л.к. № ***, изд. на *** от МВР-***, с адрес: *** и К. А. К., ЕГН *****, с адрес: ***, чрез нейната майка и законен представител С. Р. В., ЕГН *****, притежаваща л.к. № ***, изд. на *** от МВР-***, с адрес: ***, сумата от 252 лева, представляваща направени разноски в производството за депозит за вещо лице, съразмерно с уважената част от исквете.

ОСЪЖДА С. Р. В., ЕГН *****, притежаваща л.к. № ***, изд. на *** от МВР-***, с адрес: *** и К. А. К., ЕГН *****, с адрес: ***, чрез нейната майка и законен представител С. Р. В., ЕГН *****, притежаваща л.к. № ***, изд. на *** от МВР-***, с адрес: ***, да заплатят на Застрахователна компания „ЛЕВ ИНС“ АД, ЕИК: 121130788, с адрес за призоваване: ***, сумата от 342,20 лв. – разноски по делото, съразмерно с

отхвърлената част от исковете.

ОСЪЖДА Застрахователна компания „ЛЕВ ИНС“ АД, ЕИК: 121130788, с адрес за призоваване: ***, да заплати на осн. чл. 78, ал. 6 ГПК по сметка на Окръжен съд – Перник сумата от 1344 лв. – държавна такса върху уважената част на исковете.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Софийски апелативен съд в двуседмичен срок от връчването на страните.

Съдия при Окръжен съд – Перник: _____